

1977-09-19

SENDER

Sonja Ferlov Mancoba

RECIPIENT

Niels Ferlov

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

Paris

Recipient's location:

København

Archive:

The Ferlov Mancoba

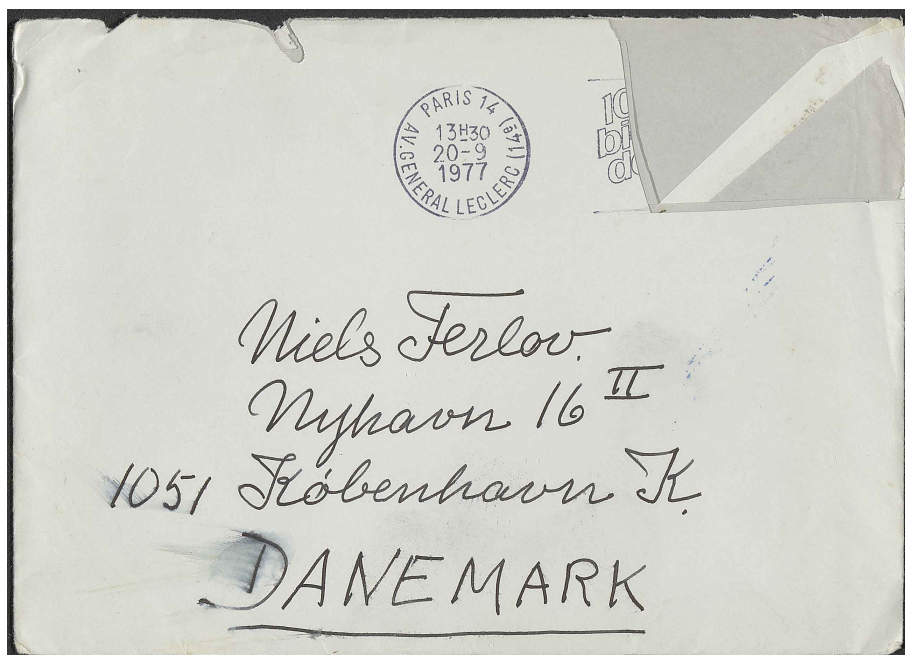
archive.translated 2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Sonja Ferlov Mancoba writes to Niels Ferlov about his cheerful disposition and great seriousness, as well as her wonder about life. She connects this with several reflections on humanity and writes, among other things, about what she is striving for: to contribute to humanity's rhythm and its search for its rightful place in the universe. Furthermore, she discusses their brief visit to Denmark.translated 2025-02-07

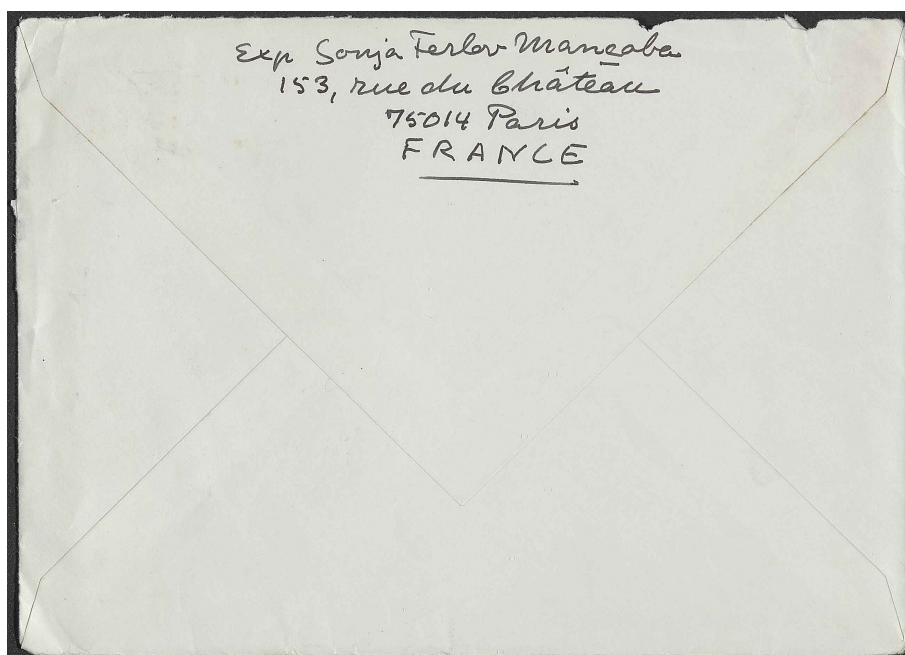
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

153, rue du Château
Paris 14^e

19/9-77

Min kedere Fætter, Niels.

Jeg har skrevet en Hilsen til
Kusinerne og til Faki, saa du
blir nu den sidste i Familien,
der faar en Hilsen herfra i
denne Omgang. Men gent
er ikke glemt, og jeg vil aldrig
glemme Billedet af dig paa
Cycle, dig selv lig med en
munter Bemærkning til Velkomst.
Du blev den første af Jer jeg
gensaa. Den Erue du besidder
at faa dine Medmennesker til
at smile og le midt i vor mørke
Verden det er stor Kunst direkte
ført ud i Livet, en meget sjælden
Erue, som vi i Dag har stort
Behov for. Tak. - Jeg tror den
er udsprunget af dyb Alvor
i dit Sind. Jeg tror ogsaa

at den er en Del af den
Arv du har modtaget fra
din Mor. Altid følte jeg som
Barn en Varme, Lykke og Tillid
naar Tante Fanny kom hjemme.
— Med hver Dag undres vi
over Livet som aabned vi
vore Øjne for første Gang.

Stadig vandrer den lille Men-
neskeflokk hen over Jorden.
Hver af os ser kun et lille
Aspekt i den korte Tid Skæbnen
skænker os her. Hver enkelt
af os søger vi vor Identitet,
men vor Mening i Heleth for-
staar vi ikke. Stadig rinder
Menneskehedens Flod den samme
og dog stadig fornyet de gamle
gader og nye kominer til.
En fælles Vilje leder os Bølgerne
gaar op og ned. Hver af os giver
vort Bidrag, hvor lidt vi

end evner at yde. Bagude har
Historien ved de Vidnesbyrd
Mennesker skænkede os om
Liv som er levet givet os mulig-
hed for at se. Fønde maa vi
som blinde føle os frem i det
Ukendte. Vore Brødre og Søstre
tilhører Fortid saa vel som
~~den~~ Nutid og Fremtid. En lille
Samlet Flok søger til Stædighed
at indskrive sig i Menneskeheds
store Rytme i sin Søger mod
Menneskets rette Plads i Universet.
Millioner og millioner er vi alle
del af dette Menneskeheds store
Væsen, der søger sin Vej frem for
Overlevelse i stadig skiftende
Betingelser, blind som Ormen
der søger sin Vej i Jorden.
Kære Niels, dette var blot et
lille Pust fra mine Dagdrømme.
Prøv at forstaa hvorimod de
Søger. Jeg bruger blot Ordene.

efter min ringe Erne. —

Vi var begge dybt rørte over
den menneskelige Forstaelse
og Varme, som vi blev mødt
med i den korte Tid vi var i
Danmark. Tak fordi du
skubbed til Besøget hos Hanne.
Vi genfandt hende Straalende
Hun hoppede og stampe i Jorden
da hun fulgte os ud i Gaarden
for at vise os hvor mange Kræfter
hun havde til at bevæge sig.
Det var en Oplevelse at møde hende
som jeg var taknemmelig for.

Hvor var vi dog glade for Faki
og hendes store Dreng. Hun
vokser sig saa smuk med en
fast Vilje. Jeg genkendte hende
fra hendes første Besøg her.

Her vil jeg slutte Kareniels
med yndige karlige Hilsener
baade fra Ernest og fra mig

P.S. Vi venter Wunga hjem

fra Bretagnes Kyst en af Dage
efter hans fantastiske Tur med
Sæk paa Ryggen langs la Loire,
hvor han har oplevet den franske
Middelalder og Renaissance i
Kirker, Slotte og Museer, for til
Sidst at hvile ud i Naturen
ved Havet. -

Den Bog jeg talte om var:
Sir Thomas Browne: Religio-
Medici (Every man's library)
maaske du engang falder over den.

Se nu vel og godt Mod
din hengivne Sonja

P.S. Her kom Wonga hjem
straalende glad og solbesendt
og fuld af Liv. Han hilser dig.
